

Nejlepší učitel světa

Iz 30: 20 - 21: „on, tvůj učitel, už se nebude držet stranou. Na vlastní oči uvidíš svého učitele a na vlastní uši uslyšíš za sebou slovo: „To je ta cesta, jděte po ní,“ ať budete chtít doprava nebo doleva.

Sestry a bratři, určitě nevíte, ale na Slovensku jsem byl svého času vedoucím školního úřadu. Jednal jsem s řediteli a učiteli a studoval zákony a vyhlášky o vzdělání, škole apod. Jednou z možností každé školy bylo nominovat svého nejlepšího učitele ne cenu Zlatý Ámos pro nejlepšího učitele na Slovensku.

Já jsem si ale vážně myslel, že je to vždy jenom na státní úrovni. Že soutěž o nejlepšího učitele světa neexistuje, protože jsem o ní nikdy neslyšel. Tohoto roku jsem to našel v novinách. A vítěz tohoto ročníku Klobouk dolu však posuďte sami.

Vyhrál Keňan Peter Tabichi ve velice nabité konkurenci. A co mne upoutalo na tomto muži? Je to učitel přírodovědy v zapadlé keňské vesničce. V regionu, který trpí mnohdy suchem a hladomory. Ve třídě má sám 58 žáků, ze kterých 95% jsou z velice chudých poměrů a 1/3 jsou sirotci. Je to prostředí, ve kterém jsou běžnými jevy drogy, těhotné teenagerky, absolutní absence školy u mladých dětí, dětské sobášy a samovraždy. Nic záviděníhodného pro učitele. Každý Evropan by rychle balil kufre. A přesto tento muž zůstal. A nejenom to. Ve třídě 58 žáků a jediného počítače s internetem dokázal změnit životy této třídy. Jeho žáci v národním testování porazili suverénně i žáky ze škol hlavního města a vyhráli národní soutěž.

On miluje své žáky a jeho žáci milují svého učitele a váží si ho. Kdo z našich dětí by přece krácel denně 7km pěšky do školy a v období dešťů se bořil blátem? Tyt děcka ano. Protože vidí, že jejich učitel jim skutečně mění životy – sirotci a děti které zkusily mnohdy i drogy, najednou mají smysl života a velikou radost z toho, že jsou moudřejší v přírodních vědách jako děti městských zbohatlíků. S jedním počítačem, tabulí a křídou a s 58 dětmi sedícími na zemi Petr Tabichi mění život kolem sebe. Do této školy v „zapadákově“ se zapsalo za tři roky neuvěřitelných 400 žáků, čímž se počet žáků zdvojnásobil. Z jeho třídy 26 studentů šlo na univerzitu.

Žáci ze 7 konkurenčních kmenů jsou v jednom fotbalovém týmu a pod Petrovým vedením reprezentují školu a založil pro nich „Klub míru“.

To ještě není všechno. Tento muž – křesťan a františkánský mnich – 80% svého platu dává na pomoc chudým – zejména svým žákům ve kterých vidí touhu mít smysl života, směr a poznávat svět kolem. Jako studovaný muž učí rodiče svých žáků a farmáře, jak pěstovat obilí odolné na suchu. Jeho žáci vyrobili zase elektrárnu na bioodpad pod vedením učitele.

Tento muž si právem zaslouží být označen za nejlepšího učitele světa. Neuvěřitelné jako svět a lidský život dokáže změnit výborný učitel – člověk. Oč víc ho dokáže změnit ten Největší učitel ze všech.

Ježíš to má v mnohém stejné jako Petr Tabichi. Neučí chemii ani fyziku, a přesto svým učením dokáže život žáka a světa kolem změnit od základů. Taký byl učitelem na jedné zapadlé planetce v nekonečném vesmíru. Na planetce, která trpí lidským zlem, válkami, hladem a suchem, kde kromě pár lidí Izraele 95% lidí byli sirotci bez Otce a duchovní matky z duchovně velice chudých poměrů. Běžnými jevy byli a jsou různé drogy – zavidlosti člověka, mnoho lidí si pokazí chybami své životy, mnozí mají absenci touhy poznávat a nalézat vyššího smyslu života, někteří to vzdají a rezignují. Nic závidění hodného pro učitele. Z takového světa by člověk mnohdy rád uprchl. Ale Ježíš jako učitel, nejen že zůstal v něm ... on do

něho dobrovolně vstoupil, aby na svém životě ukázal lidem nejvyšší pravdu a nejvyšší smysl života. Petr Tabichi s jedním počítačem změnil jednu školu, ale Ježíš s 12 učedníky změnil svět. Do té jeho školy se zapsalo neuvěřitelných 1,1 miliardy lidí. Mnozí si ale neváží svého učitele, neučí se od něho, spílají na něho, obracejí se mu zády, rádi by hodiny s ním vyměnili za něco jiného. A tak jen zlomek zmaturoje a ještě menší zlomek dojde pod jeho vedením na univerzitu a k novému krásnému životu s jasným cílem, hodnotami, poselstvím, vnitřní vyrovnaností a snahou měnit svět kolem sebe takovým způsobem jako jejich učitel.

Že je ta balance tak nelichotivá, to není chybou učitele – ten je úžasný. Každý kdo dává na jeho hodinách pozor s touhou učit se pro život, to musí říct. Učitel je perfektní, mluví jasně, názorně v podoběnstvích, aby mu každý rozuměl, má cit, laskavost, nekončící trpělivost. Ale co s žákem, který si zacpává uši? Co s žákem, který je myslí jinde?

A přitom On dokázal smířit nesmiřitelné: Boha s jeho spravedlivým soudem a člověka s tíhou jeho viny; dokázal smířit nepřátele, uhasit války, sjednotit lidi napříč kulturami, národy, rasami a jazyky. A to ne tak, že pro ně vytvořil „klub míru“. On sám se stal mírem i místem pro mír.

Tak jako vyškolil své apoštoly tehdy, stejně učí i každého z nás – věrně po tisíce let: aby každý poznal sám sebe, Boha v sebe a nad sebou, kolem sebe v přírodě, aby našel smysl života, opustil své staré cesty, které vedou jen do záhuby a se k životu postavit aktivně a měnit ho tak, jak ho učí jeho dobrý učitel, který nejenom 80% svého platu daruje na pomoc svým žákům, nýbrž daruje dokonce 100% sebe.

Sestry a bratři, máme učitelský úřad od našeho křtu. Je to dar daný nám Bohem stejně, jako umění učitele učit. Užívejme tento dar s odpovědností tomu přislouchající. Víme, že to nejde bez toho, abychom se nevzdělávali v Kristově škole my sami. Vždyť kdo sám nemá vědomosti a moudrost, jak by je mohl odevzdávat dál?

Učme se, a pozorně naslouchejme slovům svého Učitele; berme Bibli přes týden do ruky; není to věda a není k tomu zapotřebí IQ 180 a vysokou školu. „DS vás uvede do vší moudrosti“. Protože počátkem i koncem vší lidské moudrosti je bázeň před Bohem -tj. úžas, úcta a uvědomění si, před kým nyní stojím a před kým jednou budu stát. Tak budeme rodiče, kmotři, dědečci a babičky a tety a strýcové takoví, jakých si nás přeje Bůh – učitelé, kteří mění svět tím, co se naučili u jeho nohou.